

ผู้นำในมุมมองของกฎหมาย - 6 /Feb/ 2010

ผู้นำในมุมมองของกฎหมาย

มาตราที่เกี่ยวข้องกับการเป็นผู้นำในรัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน

- มาตรา ที่ ๒ สาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน
- มาตราที่ ๕ ولايةตุลฟากีผู้ทรงคุณธรรมและยุติธรรม(ฟาเกห์และตุ้กาวา)
- มาตรา ที่ ๕๑ อำนาจสูงสุดในสาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน
- มาตรา ที่ ๖๐ อำนาจการบริหาร
- มาตราที่ ๙๑ สภาพที่กษัตริย์รัฐธรรมนูญ
- มาตรา ๑๐๗ การแต่งตั้งผู้นำโดยสมาชิกสภาอูลามาสูงสุด (คุบริซอน รอฮ์บารีย์)
- มาตรา ที่ ๑๐๙ คุณสมบัติและคุณลักษณะของผู้นำ
- มาตรา ที่ ๑๑๐ หน้าที่และความรับผิดชอบต่างๆของผู้นำ
- มาตราที่ ๑๑๑ การเสียชีวิต การลาออกหรือการปลดผู้นำ
- มาตรา ที่ ๑๑๒ มัญมะอู ตัสคียัส มัสลาฮัต นิสอม.
- มาตราที่ ๑๑๓ ประธานาธิบดี
- มาตราที่ ๑๑๑ การเสียชีวิต การลาออกหรือการปลดประธานาธิบดี
- มาตราที่ ๑๔๒ ทรัยฮ์สินของผู้นำ ประธานาธิบดีและคณะรัฐมนตรี
- มาตราที่ ๑๕๑ อำนาจตุลาการ
- มาตราที่ ๑๖๕ สื่อสารมวลชน
- มาตราที่ ๑๖๗ การแก้ไขรัฐธรรมนูญ.

มาตรา 2 :

สาธารณรัฐอิสลามเป็นระบบที่วางอยู่บนหลักศรัทธา ดังต่อไปนี้

1. หลักเอกภาพแห่งอัลลอฮ์ (“ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์”),และอำนาจสูงสุดของพระองค์และอำนาจนิติบัญญัติเกี่ยวกับกฎหมายทั้งมวลเป็นของพระองค์ และเป็นความจำเป็นที่จะต้องยอมจำนนต่อบทบัญญัติของพระองค์
2. วะหีย์ “วิวรณ์” และหลักการพื้นฐานของมันในการแสดงออกทางกฎหมายต่างๆ
3. การฟื้นคืนชีพและบทบาทในการสร้างสรรค์ของมันในวิวัฒนาการแห่งความเป็นมนุษย์มุ่งสู่อัลลอฮ์
4. ความยุติธรรมของอัลลอฮ์ (ซบ)ในการสร้างสรรค์และบทบัญญัติของพระองค์
5. อิมามัต และผู้นำที่สืบสาน ตลอดทั้งบทบาทและหน้าที่หลักในการคงไว้ซึ่งการปฏิบัติอิสลาม
6. ศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์และคุณค่าต่างๆอันสูงส่งของมนุษยชาติและเจตนารมณ์เสรีอันควบคู่กับความรับผิดชอบต่อหน้าที่อันพึงมียัง พระผู้เป็นเจ้า ซึ่งได้แก่

1. การอิญติฮาด อย่างต่อเนื่องของบรรดา ฟุกาฮาฮ์ ที่มีเงื่อนไขครบสมบูรณ์ (นักกฎหมาย ผู้มีคุณภาพ)ซึ่งวางอยู่บนพื้นฐาน ของคัมภีร์อัล-กุรอาน , ซุนนะห์ (หลักจริยวัตร)ของท่านศาสดาและอิมาม(อ)ทั้งหลาย
2. การใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ , เทคโนโลยีและประสบการณ์ต่าง ๆ ของมนุษย์ที่มีความเจริญก้าวหน้าตลอดทั้งความพยายามในด้านต่างๆ อันนำไปสู่การพัฒนาและความเจริญก้าวหน้าต่อไป
3. ทำการปฏิเสกการกดขี่และการยอมจำนนต่อการกดขี่ในทุกรูปแบบ, และทำการปฏิเสกการปกครองแบบทรราชตลอดทั้งการยอมรับอำนาจนั้นของมัน และ สถาปนาความยุติธรรม ความเป็นอิสระทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และเกียรติยศ ศักดิ์ศรีของชาติ

มาตรา 5 :

ในช่วงเวลาที่อิมามท่านที่ 12 อยู่ในสภาพขี้นบัต (เร้นกาย) ในสาธารณรัฐอิสลามอิหร่านนั้น, ผู้นำแห่งกิจการทั้งหลาย(ولايةตุล อัมร์) และการนำประชาชน ต้องอยู่ในความรับผิดชอบต่อผู้เขี่ยวชาญทางนิติศาสตร์ (ฟาเกห์) ผู้ทรงคุณธรรมและยุติธรรม, รوبرูสถานการณณ์แห่งยุคสมัย กล่าวหาญพร้อมด้วยความสามารถในการจัดการและบริหาร ซึ่งตามที่ได้กำหนดไว้ในมาตรา 107

มาตรา 57 :

อำนาจสูงสุด 3 อำนาจในสาธารณรัฐอิสลามคือ อำนาจนิติบัญญัติ, อำนาจบริหาร และอำนาจตุลาการ ซึ่งอำนาจเหล่านี้ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลตรวจสอบของ ผู้มีอำนาจวิไลยต์ มุฎลัก และผู้นำศาสนา และปวงประชา เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งมาตราของรัฐธรรมนูญปัจจุบันที่ติดตามมา ซึ่งอำนาจทั้งสามเหล่านี้ต่างเป็นอิสระต่อกัน

มาตรา 60 :

อำนาจบริหารนั้นจะถูกดำเนินการโดยประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐ, นายกรัฐมนตรี และสภาคณะรัฐมนตรี ยกเว้นในกรณีที่ผู้นำต้องรับผิดชอบโดยตรงตามกฎหมาย

มาตรา 91 :

เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่า การพิจารณาตัดสินของรัฐสภานั้นมิได้เพิกเฉยต่อบทบัญญัติกฎเกณฑ์ของอิสลามและหลักการแห่งรัฐธรรมนูญ, นั้น จำต้องจัดตั้งสภาพิทักษ์รัฐธรรมนูญขึ้นมา ซึ่งประกอบด้วย :

1. นักนิติศาสตร์ที่มีคุณสมบัติทุกคน ซึ่งเป็นผู้ทรงความรู้สูงสุดในหลักนิติศาสตร์อิสลาม เป็นผู้ทรงคุณธรรมและรอบรู้ในความต้องการแห่งยุคสมัย และการแต่งตั้งกลุ่มบุคคลเหล่านี้นั้นย่อมเป็นความรับผิดชอบของผู้นำ
2. นักกฎหมายทุกคน ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในกฎหมายด้านต่างๆ จากหมู่ผู้พิพากษามุสลิม ซึ่งได้รับการแนะนำโดยประธานตุลาการแห่งรัฐสภาอิสลาม และการแต่งตั้งบุคคลเหล่านี้จะต้องกระทำโดยรัฐสภา

มาตรา 107 :

หลังจากมรณีย์ตักลีด และท่านผู้นำสูงสุดแห่งการปฏิวัติอิสลาม และผู้สถาปนารัฐอิสลามอิหร่าน คือท่านอายาตุลลอฮ์ อัลดุสมา อิมามโคมัยนี(รฎ)แล้ว ผู้ที่จะขึ้นมาดำรงตำแหน่งผู้นำนั้น

จะต้องเป็นไปตามเสียงส่วนข้างมากของประชาชนที่ได้ยอมรับแล้วในฐานะที่เป็นหัวหน้าและผู้นำ

ซึ่งการกำหนดแต่งตั้งผู้นำนั้นเป็นหน้าที่ของสภาอูลามาสูงสุด

และสภาอูลามาสูงสุดจะทำการปรึกษาหารือกันเกี่ยวกับเงื่อนไขและคุณสมบัติของบรรดาเหล่าฟุกาฮะห์(นักนิติศาสตร์)ดังกล่าวตาม

มาตรา 5 และ มาตรา 109 เพื่อคัดเลือกผู้นำ เมื่อใดก็ตามที่ได้ถูกพบว่ามีคุณสมบัติต่าง ๆ ตามที่ต้องการอย่างครบถ้วน ตามมาตรา 109

เหนือนักนิติศาสตร์คนอื่น ๆ แล้วบุคคลนั้นก็จะถูกแนะนำแก่ประชาชนในฐานะที่เป็นผู้นำทั้งประเทศ

และผู้นำต่างเท่าเทียมกันเบื้องหน้ากฎหมาย เหมือนกับสมาชิกอื่น ๆ ทั้งหมดของประเทศ

มาตรา 109 :

คุณสมบัติและคุณลักษณะต่าง ๆ ของผู้นำมีดังนี้ :

1. มีความรู้ความสามารถในทางวิชาการในการตัดสินชี้ขาด และวินิจฉัยในทุกภาคส่วนของหลักนิติศาสตร์(ฟิกฮ์)
2. มีคุณธรรมและคามยุติธรรมสำหรับการเป็นผู้นำของประชาชาติอิสลาม
3. มีโลกทัศน์และความเข้าใจแจ่มชัดในด้านการเมือง สังคม, และมีความกล้าหาญ, มีความสามารถรอบด้านและมีความสันทัดในด้านการบริหารอย่างสมบูรณ์ ซึ่งหากมีบุคคลหลายคนมีคุณสมบัติครบถ้วนในกรณีดังกล่าวข้างต้น ก็จงเลือกเอาบุคคลที่มีโลกทัศน์และความเข้าใจแจ่มชัดในด้านนิติศาสตร์และการเมือง เป็นบุคคลในลำดับแรก.

มาตรา 110 :

หน้าที่ และความรับผิดชอบของผู้นำ :

1. กำหนดนโยบายการเมืองของระบอบสาธารณรัฐอิสลามในภาพรวม ภายหลังจากที่ได้ปรึกษากับมัญมะอุม์ศลาฮ์เตนีสอม (สภาผู้เชี่ยวชาญด้านการปกครอง)
2. ควบคุมดูแลการบริหารนโยบายทั้งระบบ ในสาธารณรัฐอิสลาม
3. คำสั่งในการเลือกตั้ง
4. ผู้ทรงอำนาจสูงสุดของเหล่าทัพ
5. ประกาศสงคราม และ สงบศึก ตลอดจนทั้งสั่งการฝึกเตรียมกองกำลังผสมของทุกฝ่าย
6. แต่งตั้งและถอดถอนและรับรองการลาออก ของบุคคลดังนี้ ก. คณะนิติศาสตร์(ฟุกาฮะห์)ของสภาพิทักษ์การปฏิวัติ ข. คณะผู้บริหารและผู้ทรงอำนาจสูงสุดของอำนาจตุลาการ ค. ผู้อำนวยการสื่อสารมวลชนและกรมประชาสัมพันธ์ของสาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน ง. ผู้บังคับบัญชากองกำลังผสม จ. ผู้บังคับบัญชากองกำลังพิทักษ์การปฏิวัติอิสลาม ฉ. ผู้บัญชาการสูงสุดของทั้งสามเหล่าทัพ
7. แก้ไขปัญหาที่ขัดแย้งและกำหนดระเบียบความสัมพันธ์ทั้งสามเหล่าทัพ.

8. แก้ไขรัฐธรรมนูญในวาระที่ไม่สามารถแก้ไขได้ตามปรกติ โดยผ่านประธานมัญมะอุม์ศลาฮ์เตนีสอม (สภาผู้เชี่ยวชาญการปกครอง)

- 9 ลงนามรับรองตราสารของประธานาธิบดีหลังจากได้รับการเลือกตั้งโดยประชาชน
ความสามารถของบรรดาผู้สมัครรับเลือกตั้งตำแหน่งประธานาธิบดีที่เกี่ยวกับคุณสมบัติด้านต่าง ๆ
ของผู้สมัครรับเลือกตั้งนั้นจะต้องเป็นไปตามที่ได้ระบุไว้ในกฎหมายปัจจุบัน ซึ่งจะต้องได้รับการยืนยันโดยสภาพิทักษ์ฯ
ก่อนการเลือกตั้ง และจะต้องได้รับการยืนยันในวาระสมัยแรกของการเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีโดยผู้นำ
- 10 การถอดถอนประธานาธิบดีนั้นขึ้นอยู่กับบทพิจารณาถึงผลประโยชน์ของประเทศชาติเป็นที่ตั้งภายหลังจากการตัดสินชี้ขาดเช่นนั้น
ได้ถูกประกาศโดยศาลสูง โดยชี้ให้เห็นถึงการละเมิดฝ่าฝืนไม่ยอมปฏิบัติตามหน้าที่ทางราชการของประธานาธิบดีหรือรัฐสภาได้มีการลง
คะแนนเสียงไม่ยอมรับถึงความสามารถทางการเมืองของประธานาธิบดี ตามมาตรา 89
- 11 อนุมัติให้การยกโทษแก่ผู้ที่ถูกศาลตัดสินพิพากษาลงโทษถึงขั้นประหารชีวิตหรือให้ทำการลดหย่อนผ่อนโทษบุคคลเหล่านั้นได้ภาย
ในขอบเขตแห่งหลักการอิสลาม และอยู่ภายใต้การแนะนำของศาลสูง
และผู้นำมีอำนาจอย่างดุชนีที่จะมอบอำนาจเหล่านี้ให้กับบุคคลอื่นที่เห็นว่าเหมาะสม.

มาตรา 111 :

ในกรณีที่ผู้นำไม่มีความสามารถที่จะดำเนินงานตามหน้าที่ทางราชการได้ หรือขาดคุณสมบัติข้อหนึ่งข้อใดตามที่ระบุไว้ในมาตราห้า
และหนึ่งร้อยเก้า หรือเป็นที่ประจักษ์ชัดแล้วแต่แรกแล้วว่าขาดคุณสมบัติ บุคคลนั้นจะต้องถูกให้ออกจากตำแหน่งหน้าที่. และการกำหนด
ชนิดชี้ชัดถึงความไร้ความสามารถเช่นนั้นเป็นความรับผิดชอบของสภาอูลามาสูงสุด(สภาคัดเลือกผู้นำ)ตามความที่ได้ถูกระบุไว้ในมาตรา
หนึ่งร้อยแปด . หากเสียชีวิต ลาออก หรือ ถูกถอดถอน สภาอูลามาสูงสุด(สภาคัดเลือกผู้นำ) จำต้อง ริบเร่งสรรหา
แต่งตั้งและแนะนำผู้นำคนใหม่ขึ้นมาในที่ และก่อนที่จะประกาศแต่งตั้งผู้นำคนใหม่นั้น สภาต่างๆ ซึ่งประกอบด้วย ประธานาธิบดี
ประธานอำนาจตุลาการ และหนึ่งในตัวแทนจากนักนิติศาสตร์(ฟุคาฮาห์)ของสภาการพิทักษ์การปฏิวัติ
ซึ่งจะต้องถูกแต่งตั้งโดยประธานมัญมะอุม์สภาอัสเตเตนิศอม (สภาผู้เชี่ยวชาญด้านการปกครอง)
ซึ่งทั้งหมดแล้วแล้วจำต้องทำหน้าที่แทนท่านผู้นำเป็นการชั่วคราว และหากในช่วงระยะเวลาดังกล่าว
มีคนหนึ่งคนใดจากกลุ่มดังกล่าวไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ทางสภาจำต้องสรรหา คนใหม่เข้ามาแทนที่ในสภา
แต่ต้องได้เสียงส่วนใหญ่ของบรรดานักนิติศาสตร์(ฟุคาฮาห์)ของสภาชูรอ . ซึ่งสภาชูรอดังกล่าวจำต้องปฏิบัติหน้าที่ ตามหมวดหมู่ข้อที่
1, 3 , 5, 10 และส่วน(ดัล) (ฮา) และ (วา) หมวดหมู่ข้อที่หก ของมาตรา 110
และกำหนดแต่งตั้งหลังจากผ่านความเห็นชอบของคณะสมาชิกสภาประธานมัญมะอุม์สภาอัสเตเตนิศอม
(สภาผู้เชี่ยวชาญด้านการปกครอง)ด้วยคะแนนเสียงร้อยละสาม ส่วนสี่. และกรณีที่ผู้นำไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เพียงชั่วคราว
ไม่ว่าจะด้วยเหตุลุ่มพวยและเหตุอื่นๆก็ตาม ในช่วงเวลาดังกล่าวนั้น ทางสภาจำต้องปฏิบัติหน้าที่แทนเป็นการชั่วคราวตามมาตราข้างต้น.

มาตรา 112 :

กรณีที่ ทางมัญมะอุม์สภาอัสเตเตนิศอม “สภาผู้เชี่ยวชาญด้านการปกครอง) เห็นว่า ญติของรัฐสภาอิสลาม มีความขัดแย้ง
และทางสภาพิทักษ์การปฏิวัติก็เห็นชอบว่าขัดแย้งกับหลักบทบัญญัติแห่งชะรีอัตและรัฐธรรมนูญ
ดังนั้นรัฐสภาด้วยการคำนึงถึงความมั่นคงของระบอบซึ่งไม่อาจริบ ญติของสภาพิทักษ์การปฏิวัติ
และได้ปรึกษาหารือกับบุคคลที่ทางผู้นำได้กำหนดแต่งตั้ง เหมือนกับกรณีอื่นๆที่มีในรัฐธรรมนูญ ต้องแต่งตั้งโดยผู้นำ .
สมาชิกวิสามัญและสามัญของมัญมะอุม์สภาอัสเตเตนิศอมท่านผู้นำสูงสุดเป็นผู้กำหนด และวาระต่างๆของมัญมะอุม์สภาอัสเตเตนิศอม นั้น ต้องกำหนดโดยตรงจากสมาชิก
และท่านผู้นำสูงสุดเป็นผู้อนุมัติรับรอง.

มาตรา 113 :

ประธานาธิบดีคือตำแหน่งสูงสุดทางราชการของประเทศรองจากตำแหน่งผู้นำ ประธานาธิบดีมี
ความรับผิดชอบที่จะนำรัฐธรรมนูญไปดำเนินการปฏิบัติใช้ ทำการกำหนดอำนาจทั้งสามฝ่ายของรัฐบาล
และทำการขึ้นอำนาจฝ่ายบริหาร เว้นแต่ในกรณีอื่น ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับผู้นำ

มาตรา 131 :

ในกรณีที่ประธานาธิบดีถึงแก่ความตาย, ลาออก หรือถูกถอดถอนออกจากตำแหน่ง หรือในกรณีที่
ประธานาธิบดีไม่อยู่เกินกว่าช่วงสองเดือนอันเนื่องจากความเจ็บป่วยหรือ ประธานาธิบดีหมดวาระลง
และยังได้เลือกประธานาธิบดีคนใหม่ด้วยเหตุผลอันใดก็ตาม หรือกรณีอื่นๆในลักษณะนี้,
ดังนั้นภาระหน้าที่ดังกล่าวจะตกอยู่กับรองประธานาธิบดีคนที่หนึ่ง แต่ขึ้นอยู่กับความเห็นชอบและการอนุมัติของผู้นำ,
และสภาเฉพาะกาลของประธานาธิบดี อันประกอบด้วยประธานรัฐสภา ประธานอำนาจตุลาการ
และรองประธานาธิบดีคนที่หนึ่งจะเป็นผู้รับผิดชอบอำนาจให้จัดการเพื่อการเลือกตั้งประธานาธิบดีคนใหม่ขึ้นภายในห้าสิบวัน
และหากประธานาธิบดีคนที่หนึ่งได้เสียชีวิต หรือด้วยกับเหตุผลบางประการที่ไม่สามารถทำหน้าที่ได้ หรือประธานาธิบดี
ไม่มีรองประธานาธิบดีคนที่หนึ่ง นั้น ทางผู้นำสูงสุด มีอำนาจในการแต่งตั้งบุคคลอื่นแทน.

มาตรา 142 :

ทรัพย์สินที่ถือกรรมสิทธิ์ใด ๆ ของผู้นำหรือบรรดาสมาชิกของสภาผู้นำ, ประธานาธิบดี, รองประธานาธิบดี, คณะรัฐมนตรี, ตลอดทั้งบรรดาภริยาและบุตรธิดาทั้งหลายของบุคคลเหล่านี้จะต้องได้รับการตรวจสอบโดยศาลสูงก่อนและหลังการเข้ารับตำแหน่งของบุคคลนั้น ๆ เพื่อให้มั่นใจว่า ไม่มีทรัพย์สินที่ยึดครองกรรมสิทธิ์ใด ๆ ได้ถูกนำเข้ามารวมไว้อย่างผิดกฎหมาย

มาตรา 157 :

เพื่อที่จะดำเนินการในความรับผิดชอบด้านต่าง ๆ ของฝ่ายอำนาจตุลาการเป็นไปได้โดยสะดวก ฉะนั้นทางผู้นำสูงสุดต้องแต่งตั้งบุคคลหนึ่งซึ่งเป็นมุญตะฮิด ผู้ทรงยุติธรรมและเชี่ยวชาญรอบรู้ในด้านตุลาการ และการบริหารจัดการ ซึ่งจะดำรงตำแหน่งเป็นประธานอำนาจฝ่ายตุลาการ เป็นระยะเวลาห้าปี ซึ่งเป็นตำแหน่งสูงสุดของฝ่ายตุลาการ.

มาตรา 175 :

ด้าน เสรีภาพเกี่ยวกับการพิมพ์และการโฆษณาในสื่อสารมวลชน (วิทยุและโทรทัศน์) แห่งสาธารณรัฐอิสลามอิหร่านนั้น จะต้องคำนึงและยึดมั่นบนพื้นฐานแห่งอิสลามและความมั่นคงของประเทศ. การแต่งตั้งและการถอดถอนประธานกรรมาธิการสัมพันธ์วิทยุและโทรทัศน์อิสลามแห่งสาธารณรัฐอิสลามนั้น ขึ้นตรงกับท่านผู้นำสูงสุด และสภาชูรอ ซึ่งประกอบไปด้วย ตัวแทนจากประธานาธิบดี ฝ่ายตุลาการ และฝ่ายบริหาร “รัฐสภาอิสลาม” (แต่ละองค์การจะต้องมีสองคน) ในการควบคุมและดูแลกรรมาธิการสัมพันธ์ดังกล่าว และการจัดการเกี่ยวกับสื่อสารมวลชนนั้นจะต้องถูกกำหนดโดยกฎหมาย

มาตรา 177

ในประเด็นที่จำเป็นต่อการแก้ไขรัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐอิสลามอิหร่านนั้น จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขต่อไปนี้ ผู้นำสูงสุด หลังจากที่ได้ปรึกษากับมัญมะอุมะฮ์ลาฮ์เตนีสอม (สภาผู้เชี่ยวชาญด้านการปกครอง) ออกคำสั่งยังประธานาธิบดีในประเด็นที่ต้องทำการแก้ไขหรือเพิ่มเติมให้สมบูรณ์ แล้วส่งเรื่องให้สภาพิจารณารัฐธรรมนูญทราบ ซึ่งสภาดังกล่าวประกอบด้วย (๑) คณะสมาชิกสภาพิทักษ์การปฏิวัติ (๒) คณะผู้บริหารสูงสุดของสามอำนาจ (อำนาจนิติบัญญัติ, อำนาจบริหาร และอำนาจตุลาการ) (๓) สมาชิกถาวรของมัญมะอุมะฮ์ลาฮ์เตนีสอม (สภาผู้เชี่ยวชาญด้านการปกครอง) (๔) ตัวแทนจากสภาผู้นำสูงสุดห้าคน (๕) สิบคนที่ทางผู้นำสูงสุดเลือกสรร (๖) ตัวแทนจากคณะรัฐมนตรีสามคน (๗) ตัวแทนจากอำนาจฝ่ายตุลาการสามคน (๘) ตัวแทนจากรัฐสภาอิสลามสิบคน (๙) ตัวแทนจากมหาลัยสามคน. ซึ่งรูปแบบและเงื่อนไขและการกำหนดบุคคลดังกล่าวจะต้องถูกกำหนดโดยกฎหมาย. ญติของสภาชูรอ หลังจากการเห็นชอบและอนุมัติของผู้นำสูงสุด จะต้องมีการลงประชามติ.